

**ENGERDAL
KOMMUNE**

Plan og næring

Landbruksdepartementet,
Avd. for skog og ressurspolitikk
Pb. 8007 Dep.
0030 OSLO

Landbruksdepartementet	
Saksnr.: 03, 1708	Doknr.: 39
Mottatt: 05 SEPT 2003	ASR/EN
Saksbeh.: IGR	Ark.: 40
Kopi:	Avskr.:

Deres ref:

Vår ref:
03/00691-3

Saksbeh:
Anders Rognlien

Arkivkode:
00

Dato:
04.09.03

**Forslag til nye bestemmelser om overføring av myndighet og ny
forskrift om saksbehandling i kommunen**

Oversender Engerdal kommunes behandling av LD's høringsforslag til 1) nye bestemmelser om overføring av myndighet til kommunen, fylkeslandbruksstyret, fylkesmannen, Statens landbruksforvaltning og Bergvesenet etter konsesjonsloven, jordloven, odelsloven og skogbruksloven og 2) ny forskrift om saksbehandling mv. i kommunen etter saker etter konsesjonsloven, jordloven, odelsloven og skogbruksloven.

Med vennlig hilsen

/-S

Ole Opseth
Avdelingsleder plan og næring

Anders Rognlien
Anders Rognlien
Landbruksveileder

UTSKRIFT AV MØTEBOK

ENGERDAL KOMMUNE	FORMANNSKAPET	ENGER	26.08.03
---------------------	---------------	-------	----------

PS 165/03 Forslag til nye bestemmelser om overføring av myndighet og ny forskrift om saksbehandling i kommunen

Rådmannens forslag:

1. Engerdal kommune mener det er riktig at kommunene får vedtaksmyndighet i viktige landbrukssaker etter jordloven, skogloven, konsesjonsloven og odelsloven. Dette vil gi et bedre samsvar mellom kommunens ansvar og myndighet i landbrukssektoren. Økt delegasjon vil innebære forenkling både for bruker og for offentlig forvaltning.
2. Engerdal kommune vil videre peke på betydningen av at Fylkesmannens Landbruksavdeling opprettholder tilstrekkelig kompetanse og kapasitet til å bistå kommunene på de saksfelt som nå delegeres og til effektiv behandling av saker for kommunal eiendom.

Behandling i Formannskapet - 26.08.03:

Formannskapet fremmet flg. endrings-/tilleggsforslag:

Nytt pkt 2: En konsekvens av den foreslåtte delegasjonen vil være at behovet for landbruksfaglig kompetanse øker. Engerdal kommune anser at å oppheve kravet om at kommunene må ha personell med jord- og skogbruksfaglig kompetanse er inkonsekvent i denne sammenhengen. Kompetansekravet må derfor opprettholdes.

Tidligere pkt 2 blir nytt pkt 3.

Rådmannens forslag med formannskapets endrings-/tilleggsforslag enstemmig vedtat.

Vedtak i Formannskapet - 26.08.03:

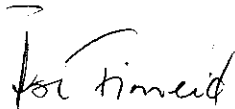
1. Engerdal kommune mener det er riktig at kommunene får vedtaksmyndighet i viktige landbrukssaker etter jordloven, skogloven, konsesjonsloven og odelsloven. Dette vil gi et bedre samsvar mellom kommunens ansvar og myndighet i landbrukssektoren. Økt delegasjon vil innebære forenkling både for bruker og for offentlig forvaltning.
2. En konsekvens av den foreslåtte delegasjonen vil være at behovet for landbruksfaglig kompetanse øker. Engerdal kommune anser at å oppheve kravet om at kommunene må ha personell med jord- og skogbruksfaglig kompetanse er inkonsekvent i denne sammenhengen. Kompetansekravet må derfor opprettholdes.

3. Engerdal kommune vil videre peke på betydningen av at Fylkesmannens Landbruksavdeling opprettholder tilstrekkelig kompetanse og kapasitet til å bistå kommunene på de saksfelt som nå delegeres og til effektiv behandling av saker for kommunal eiendom.

Særutskrift: arkiv

Engerdal kommune, 27. august 2003

Rett utskrift bekreftes:

e.f.

Forslag til nye bestemmelser om overføring av myndighet og ny forskrift om saksbehandling i kommunen

Utvalgssaksnr	Utvalg	Møtedato
165/03	Formannskapet	26.08.03

Saksopplysninger:

Forslag til nye bestemmelser om overføring av myndighet og ny forskrift om saksbehandling i kommunen

Det Kgl. Landbruksdep 24.06.03

Saksutredning:

Landbruksdepartementet (LD) har sendt forslag til nye bestemmelser om overføring av myndighet og ny forskrift om saksbehandling mv. i kommunen på høring. Virkningsdato for de nye reglene er 01.01.04. Høringsfristen er satt til 15.09.03.

LDs høringsbrev følger som eget vedlegg.

Forslaget som nå sendes på høring må ses på bakgrunn av Stortingsmelding nr 19 (2001-2002) «Nye oppgaver for lokaldemokratiet - Regionalt og lokalt nivå.» Formålet med denne stortingsmeldinga er å styrke det lokale sjølstyret, vitalisere lokaldemokratiet, gi kommunene bedre anledning til å se landbrukspolitikken i sammenheng med andre samfunnsoppgaver og samtidig bidra til målretting og effektivisering av statlig virkemiddelbruk.

For å følge opp Stortingsmelding nr 19 oppretta LD prosjektet «Kommuneretta satsing på landbruksområdet». Dette prosjektet gjennomføres i samarbeid med Kommunal- og Regionaldepartementet og Kommunenes Sentralforbund. For å belyse de ulike problemstillingene nærmere er det oppretta fire tematiske underprosjekter under hovedprosjektet. De bestemmelsene som nå er sendt på høring er tema i underprosjektet «Desentralisering av juridiske virkemidler».

Også en del økonomiske virkemidler i landbrukssektoren skal delegeres til kommunene fra neste år. Dette er tema i delprosjektet «Forslag til forvaltningsmodell for økonomiske virkemidler». Investeringsvirkemidlene under Landbrukets Utviklingsfond (LUF), som omfatter midler til miljø og skogbruk, overføres til kommunene. Dette skal gjennomføres ved å nytte en økonomimodell som i hovedtrekk er lik den som i dag gjelder for de direkte tilskuddene, ved at kommunene får vedtaksmyndighet for tildeling av tilskudd, mens utbetaling til den enkelte tilskuddsmottaker skjer sentralt fra Fylkesmannen eller Statens Landbruksforvaltning (SLF).

I delprosjektet «Utvikling av landbrukspolitisk dialog på regionalt / kommunalt nivå» er hovedmålet å utvikle tiltak for en god dialog mellom kommunalt og regionalt nivå slik at kommunene i større grad kan bli en aktiv landbrukspolitisk aktør. Det er bl.a pekt på at kommunale landbruksplaner vil være viktige i denne sammenheng. Ulike former for interkommunalt samarbeid blir også drøfta.

Det siste av delprosjektene omhandler «Rapportering fra kommunene - IKT i landbrukets fagsystemer».

For bedre å sette kommunene i stand til å gjennomføre satsinga på landbruksområdet er det utarbeida nye objektive kriterier for fordeling av statstilskudd til kommunenes landbruksforvaltning. Dette innebærer at landbrukskommunene vil få en større andel av pengene, og dette vil slå positivt ut for Engerdal. Overføringene til landbruksforvaltningen i Engerdal vil trinnvis øke fra dagens 643 000,- til 946 000,- i løpet av tre år. Midlene er ikke øremerka. Hensikten er å synliggjøre den årlige summen som er tiltenkt landbruksforvaltninga, og å fortelle hva staten forventer at kommunene bruker på sin egen landbruksforvaltning.

Forslaget til nye bestemmelser om overføring av myndighet

Forslaget til nye bestemmelser har tittelen «Overføring av myndighet til kommunen, Fylkeslandbruksstyret, Fylkesmannen, Statens Landbruksforvaltning og Bergvesenet etter konsesjonsloven, jordloven, odelsloven og skogbruksloven».

§ 1 omhandler kommunens myndighet. Kommunene får myndighet til å avgjøre saker etter Jord-, Odels-, Konsesjons- og Skogbruksloven der vedtaksmyndigheten ikke er lagt til andre organer. For kommunene er den viktigste konsekvensen av forslaget at vedtaksmyndighet i saker som i dag avgjøres av fylkeslandbruksstyret i all hovedsak overføres til kommunen:

Konsesjonsloven	Søknad om konsesjon.
Jordloven	Søknad om deling av driftsenhet.
Skogloven	Alle saker unntatt saker som gjelder fastsetting av vernskoggrenser

Det foreslås i tillegg å overføre avgjørelsesmyndighet til kommunene etter flere andre bestemmelser i konsesjonsloven, jordloven og odelsloven:

Jordloven	Saker om bruk og omdisponering av dyrka jord (§ 9) Saker om vern av dyrka jord og vanhevd (§ 8).
Konsesjonsloven	Pålegg om å søke konsesjon (§ 20) Forbud mot forringelse av eiendom og unntak fra hogstforbud (§ 27) Tilbaketrekking av konsesjon og fastsetting av frist for salg ved overtredelse av konsesjonsvilkår (§ 23) Frist for å ordne forhold når konsesjon ikke er gitt eller frist for å sørge for omgjøring av overdragelse (§ 25) Forlengelse av frist for videresalg (§ 6).
Odelsloven	Kontroll med at bo- og driveplikt blir oppfylt, pålegg om å søke konsesjon og fastsetting av frist for salg (§ 29).

Fylkeslandbruksstyret skal være klageorgan for vedtak truffet av kommunene.

Det foreslås også å overføre avgjørelsesmyndighet for visse saker fra SLF til Fylkesmannen. Dette gjelder saker om tvangsmulkt etter konsesjonsloven (§§ 20 og 23) og tvangsgebyr etter jordloven (§ 20).

Det er imidlertid et viktig unntak når det gjelder overføring av vedtaksmyndighet i saker som i dag avgjøres av fylkeslandbruksstyret. Kommunen kan ikke avgjøre saker der kommunen sjøl er eier eller overdrager av eiendom eller har annen tilknytning til den. Dette følger av vanlige regler om habilitet, men er også presisert spesielt i § 1 i bestemmelsene om overføring av myndighet. Men kommunen skal utrede disse sakene på vanlig måte, og deretter oversende dem til den aktuelle vedtaksmyndigheten. Dette går fram av § 1 i Forskrift om saksbehandling m.v.

Forslaget til forskrift om saksbehandling i kommunen.

Forskriftens krav om at kommunene må ha personell med jord- og skogbruksfaglig kompetanse oppheves.

Kommentarer

De nye bestemmelsene om overføring av myndighet til kommunen m.v må ses på som en videreføring av den reformen som skjedde i 1994 da kommunene fikk ansvaret for den lokale landbruksforvaltninga. Litt forenkla kan en vel si at nå får kommunene en myndighet som står i mer rimelig forhold til det ansvaret de fikk i 1994. En følge av den foreslåtte endringa er at vedtaksmyndigheten nå kommer nærmere bruker, at det blir enklere saksbehandling (et offentlig nivå isteden for to), og at det vil gi innsparing av ressurser i offentlig sektor. Reint generelt vil de nye bestemmelsene få konsekvenser for kommunene med hensyn til saksmengde og behov for ressurser og kompetanse. I større grad enn tidligere vil saksbehandlere på kommunalt nivå måtte sette seg inn i rettspraksis/domsavsigelser for å sikre lik rettspraksis over kommunegrenser.

Når det gjelder saksmengde og ressursbehov er det flere forhold som kan trekkes inn. For søknad om konsesjon vil det bli en viss reduksjon i antall saker dersom konsesjonsgrensa økes til 100 daa totalt areal / 20 daa jordbruksareal, slik det nå foreligger lovforslag om. Men denne reduksjonen i antall saker vil ikke bli betydelig for alle kommuner, slik LD skriver. I Engerdal vil de fleste eiendomstransaksjoner i landbruket fremdeles konsesjonsbehandles fordi 20 daa dyrket mark vil fremdeles utløse en konsesjonsbehandling. Dessuten vil bestemmelsene rundt 0-konsesjon i Engerdal være upåvirket av nye arealgrenser for landbrukseiendommer.

Det er også slik at saksbehandlinga for mindre eiendommer ofte er enklere og raskere enn for store eiendommer. I forbindelse med forslaget til økt grense for konsesjon bør det bemerkes at det ikke vil bli noen endringer i jordlovens delingsregler, så her vil saksmengden bli som før.

Et annet forhold som berører saksmengde og ressursbehov gjelder klagesaker. Enkeltvedtak kan påklages etter Forvaltningslovens regler. Det som kan påklages er ikke bare avslag, men også vilkår, jfr. praksis om vedtak i konsesjonssaker. Eventuell klagebehandling for de sakene som nå delegeres foregikk tidligere på fylkesnivå. Det vil nå bli kommunens oppgave å behandle klager. I praksis betyr det at en del saker vil måtte behandles to ganger, først ordinær behandling, deretter klagebehandling. Dette vil da nødvendigvis gi økt saksmengde i kommunen.

Når en eiendom selges på tvangssalg, skal konsesjonsmyndigheten først fastsette høyeste lovlige pris for eiendommen, i henhold til konsesjonslovens § 1 nr 4. Ved konsesjonsbehandling ellers er pris et sentralt tema, fordi for høy pris kan medføre at det ikke gis konsesjon. Vedtak om høyeste lovlige pris har til nå vært fatta av Fylkeslandbruksstyret eller Fylkesmannen, som konsesjonsmyndighet. Dette er i henhold til Tvangsfullbyrdsloven § 11-44, 3. ledd, der det heter at den myndighet som avgjør

konsesjonsspørsmålet har plikt til å fastsette høyeste lovlige pris som vil bli godkjent. Også her vil da kommunen nå få vedtaksmyndighet, og dermed også klagesaker til behandling.

Også økonomiske virkemidler delegeres til kommunene. Dette gjelder ikke det som nå er sendt på høring, men det er en del av et helhetsbilde når en skal vurdere konsekvensene. Også dette er positivt, jfr det som nevnt over. Men også dette vil medføre en større arbeidsmengde og et større behov for kompetanse i kommunene.

Det formelle krav om landbruksfaglig kompetanse er foreslått fjerna fra forskriften om saksbehandling m.v. Som nevnt foran vil en konsekvens av den delegasjonen som er foreslått være at behovet for kompetanse øker. Dette kan derfor umiddelbart virke noe inkonsekvent. Landbruket er en av Engerdals viktigste næringer, og landbruksforvaltningen er et viktig verktøy for å styre utviklingen av landbruk og turisme i Engerdal. En utvikling hvor det settes mindre krav til landbruksfaglig kompetanse vil være uheldig fordi det vil svekke saksbehandlers evne til å se konsekvensene av landbruksfaglige spørsmål på et tidlig tidspunkt.

Det er viktig for den kommunale landbruksforvaltninga at Fylkesmannen fortsatt kan bistå og ha nødvendig kompetanse på de saksfelt som nå delegeres til kommunene. Det vil være viktig for effektiviteten i den lokale landbruksforvaltninga, og dermed for brukeren.

Som nevnt foran er det et viktig unntak når det gjelder overføring av vedtaksmyndighet i saker som i dag avgjøres av fylkeslandbruksstyret. Kommunen kan ikke avgjøre saker der kommunen sjøl er eier, overdrager eller liknende, kommunen skal kun utrede disse sakene. Både Engerdal og flere andre Hedmarkskommuner er store grunneiere, og driver i sum et stort skogbruk. Som følge av dette blir det en god del saker etter de aktuelle lovene for disse eiendommene. Det er viktig at Fylkesmannen og Fylkeslandbruksstyret opprettholder tilstrekkelig kompetanse og kapasitet til å behandle de sakene som følger av dette.

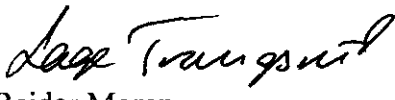
Konklusjon:

Det er positivt at det nå fremmes forslag om ytterligere delegasjon av myndighet til kommunene i landbrukssaker. Dette vil styrke kommunes rolle i forhold til landbruket, noe som er viktig siden landbruket har en sentral betydning for verdiskaping og sysselsetting i Engerdal. Pr. i dag har Engerdal kommune en lav bemanning (1 person) tilknyttet landbruksforvaltningen sammenlignet med omkringliggende kommuner. Til sammenligning hadde Trysil i 2002 mellom 5-6 stillinger innenfor landbruksforvaltninga. I Rendalen kommune er det 4 årsverk knyttet til landbruksforvaltningen (miljø og utmarksforvaltning er her inkludert). Det har dessuten i 2003 forsvunnet en stillingshjemmel tilsvarende 50 – 60 %, av innsparingshensyn. Dette gjør at arbeidsmengden for den ene som er igjen er i grenselandet for hva en person kan utføre. I perioder med mye forvaltning av tilskuddsordninger blir det egentlig for mye, og tjenesteytingen ovenfor brukerne får en dårligere kvalitet. Skal nye arbeidsoppgaver flyttes ned på kommunalt nivå må en øke bemanning innenfor landbruksforvaltninga i Engerdal snarest mulig, eller gå inn i konkrete og målrettede samordningssamtaler med nabokommuner.

Rådmannens forslag:

1. Engerdal kommune mener det er riktig at kommunene får vedtaksmyndighet i viktige landbrukssaker etter jordloven, skogloven, konsesjonsloven og odelsloven. Dette vil gi et bedre samsvar mellom kommunens ansvar og myndighet i landbrukssektoren. Økt delegasjon vil innebære forenkling både for bruker og for offentlig forvaltning.

2. Engerdal kommune vil videre peke på betydningen av at Fylkesmannens Landbruksavdeling opprettholder tilstrekkelig kompetanse og kapasitet til å bistå kommunene på de saksfelt som nå delegeres og til effektiv behandling av saker for kommunal eiendom.

for
Reidar Moren
Rådmann